

el nom del mestre Francesc Burniol és patrimoni de tot el poble

El Departament d'Ensenyament (DE) ha decidit tancar unilateralment una escola a Argentona però molts ens oposem al fet que amb aquesta operació faci desaparèixer el nom d'un dels grans mestres que hi ha hagut a la vila i que són ja patrimoni del poble.

Personalment recolzo la proposta del Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell (CEAJC) que desaprova el canvi de nom de l'escola Francesc Burniol (FB), nom molt arrelat a Argentona. El DE tanca l'escola l'Aixernador i vol fusionar els alumnes d'aquest centre amb els de la FB canviant fins i tot aquest nom amb l'argument que "amb la fusió sorgeix una *nova escola*".

La decisió de tancar una escola comporta una gran pèrdua i un gran dolor de tota la comunitat educativa, que ha construït amb il·lusió i amb molts esforços una realitat educativa necessària.

El DE no només tanca una escola amb sis anys de vida plena sinó que també imposa les regles de joc de la fusió. Una d'aquestes normes és el canvi de nom de l'escola acollidora perquè així es *donarà més credibilitat al nou projecte resultant de la fusió d'ambdues escoles*. Sembla que s'hagin apoderat de la vareta màgica de la fada *Merlina*. Parlen d'un projecte nou i tenen la inconsciència de parlar d'una *nova escola* com si el 25è aniversari que acaba de celebrar l'escola Francesc Burniol no comptés per a res. Aquesta *nova escola* és la que no han volgut construir en els terrenys del Collell per ubicar definitivament l'escola l'Aixernador.

Els Serveis Territorials comarcals i el Sr. Inspector de zona al capdavant han demostrat un desconeixement absolut de la vàlua i l'estimació que té per al poble d'Argentona el nom del qui fou el seu primer mestre de l'escola pública.

El mestre Francesc Burniol, originari de Palamós, va exercir el seu mestratge durant més de qua-

ranta anys a la vila d'Argentona fins que, acabada la Guerra Civil va ser denunciat a les autoritats franquistes pels sectors més ultraconservadors de la societat argentonina. Resultat d'aquesta denúncia va ser el seu arraconament de la docència, morint al cap de tres anys de pena i de penúria econòmica.

El mes de juny de 1987 durant la Festa de Primavera de l'escola Bernat de Riudemeia, la comunitat educativa va votar el seu nom per a que fos el de la segona escola del poble, que naixia del desdoblament de Bernat de Riudemeia. Així es recuperava la memòria històrica del poble i es retia homenatge al mestre oblidat durant tants anys. Opino com el CEAJC que el millor nom que pot portar una escola d'Argentona és el nom d'un mestre notable que en si mateix aporta tota una sèrie de valors educatius i formatius que serviran d'exemple a tot l'alumnat de l'escola.

Les autoritats educatives davant la impugnació de les votacions per al canvi de nom de l'escola que va presentar l'AMPA de l'escola Francesc Burniol han aturat el que ells anomenaven *procés participatiu coordinat pels Serveis Territorials* i han deixat en mans del futur nou Claustre que prengui la decisió més encertada. Personalment penso que el nom del mestre Francesc Burniol no hauria d'anar a una *segona volta electoral*, perquè les eleccions les va guanyar sobradament el 1987. ¿S'imaginen Alexandre Satorras a Mataró o Salvador Espriu a Arenys de Mar anant a una segona volta electoral? Però si els que van ser companys meus creuen que cal tornar a passar per un procés democràtic, doncs que el convoquin, però primer que expliquin molt ben explicat a tot l'alumnat i als pares qui era en Francesc Burniol. Com jo mateix he intentat explicar en aquesta humil carta.

Joan-Manuel Prat

(mestre jubilat de l'escola Francesc Burniol)

tertúlia literària

Contínuen les tertúlies literàries amb molta acceptació per part dels lectors. Les sessions són a les 19h a la casa Gòtica d'Argentona:

- 25 d'abril: *Els peixos no tanquen els ulls*, d'Erri de Luca
- 30 de maig: *Victus*, d'Albert Sánchez Piñol